

[Indenrigsministeren.]

efter forslag fra sognerådene for 4 år ad gangen. De nuværende ligningsforhold gælder for skatteårene fra 1959-60 til 1962-63.

I ejendomsskattelovsforslagets § 3 foreslås der givet visse større sognekommuner adgang til med amtsrådets samtykke at gå væk fra ligningsforhold og fastsætte grundskyldpromillen på samme måde, som den fastsættes i købstæderne, d. v. s. uden hensyntagen til det årlige udskrivningsbehov. Dette gælder de københavnske omegnskommuner, der efter købstadkommunalloven har adgang til at opnå „borgmesterstatus“ eller „Gentoftestatus“, og endvidere andre sognekommuner med mindst én bymæssig bebyggelse med over 3 000 indbyggere. I disse kommuner — og det gælder navnlig de københavnske omegnskommuner — søger man allerede under den gældende ordning at tilrettelægge skatteudskrivningen således, at grundskylden udskrives med nogenlunde faste promiller. I en betænkning om de bymæssige kommuner, der blev afgivet i 1956 af et udvalg nedsat af indenrigsministeriet på foranledning af Foreningen „Bymæssige Kommuner“, er der fremsat forslag om, at kommuner med bymæssig bebyggelse over 3 000 indbyggere får lovhjemlet adgang til at gå over til at udskrive grundskyld med fast promille. Det er fundet naturligt at efterkomme dette forslag nu, hvor det i øvrigt tilstræbes at tilvejebringe større ensartethed mellem land og by. Grænserne for grundskyldpromillens størrelse bliver de samme, som jeg omtalte før, 12 og 35.

De øvrige sognekommuner — altså alle de kommuner, der ikke opfylder betingelsen for at beslutte at udskrive med fast grundskyldpromille, samt de sognekommuner, der vel opfylder betingelsen, men ikke benytter adgangen — skal efter forslaget § 4 fortsat udskrive efter ligningsforhold.

Men der foreslås her forskellige ændringer af bestemmelserne om ligningsforholdet.

For det første vil som følge af fikseringen og aftrapningen af ejendomsskylden enhver ændring af udskrivningen på fast ejendom falde på grundskylden. Det er derfor foreslået, at ligningsforholdet fremtidig skal fastsætte forholdet mellem de beløb, der skal udskrives henholdsvis som grundskyld og som indkomstskat.

For det andet foreslås det, at minimumsgrænserne for grundskyldpromillerne på 12 og 35 skal „skære igennem“ ligningsforholdet, alene med den undtagelse, at dersom udskrivning af grundskyld med en promille på 12 overstiger 60 pct. af den samlede udskrivning, skal grundskyldpromillen nedsættes, så udskrivning af grundskylden kun bliver de 60 pct.

For det tredje foreslås ligningsforholdet fremtidig fastsat uden tidsfrist. Med den stærke udvikling, der for tiden ofte finder sted også i sognekommuner, har det vist sig uheldigt, at der ikke har været adgang til at ændre ligningsforholdet i løbet af den 4-årige periode. Efter den foreslåede bestemmelse vil amtsrådet hvert år efter forslag fra sognerådet eller på eget initiativ efter indhentet forslag fra sognerådet have mulighed for at ændre det fastsatte ligningsforhold.

For det fjerde foreslås der givet sognerådene adgang til at få amtsrådets fastsættelse af ligningsforholdet prøvet i tilfælde, hvor amtsrådet tilsidesætter sognerådets indstilling.

En sådan tilsidesættelse kan medføre et uheldigt modsætningsforhold mellem amtsråd og sogneråd. Der foreslås derfor nedsat et ankenævn, for hvilket sognerådet — dog ikke et mindretal af dette — vil kunne indbringe amtsrådets fastsættelse, når denne afviger fra sognerådets forslag.

Ankenævnet foreslås sammensat af en formand og 4 medlemmer. Både formand og medlemmer udnævnes af indenrigsministeren, formanden blandt de under indenrigsministeriet ansatte tjenestemænd og medlemmerne efter forhandling med de amts- og sognekommunale organisationer. For bedst at gøre det muligt for indenrigsministeren at få de forskellige synspunkter repræsenteret i nævnet foreslås der alene givet de kommunale organisationer forhandlingsret, men ikke nogen indstillingsret med hensyn til udnævnelser af medlemmer. Det forekommer mig dog naturligt, at der af medlemmerne udpeges 2 efter forhandling med Amtsrådsforeningen, 1 efter forhandling med sognerådsforeningerne og 1 efter forhandling med „Bymæssige Kommuner“.

Regeringen mener, at et sådant ankenævn vil have mulighed for på saglig basis efter